

[Jens Thoft]

hos dine lejere, men du skal i hvert fald betale skat af 400 kr., så bliver lejerne sat op med 400 kr. dagen efter. Det er jo det, der er sket som følge af den kampagne, skattevæsenet har kørt, og det forekommer ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Men det er i hvert fald det, der sker dér, hvor jeg kommer fra.

Det forekommer mig ikke rimeligt, og det er årsagen til, at vi har taget dette område med helt uden bekymring, idet der er to over for hinanden modstridende forhold. Det ene er skattevæsenets huseren over for de små, og det vil jeg altså ikke se. Det andet er, at det da nok er rigtigt, at der har været en vis moderation, men den er for længst forladt, for når ejeren skal betale skat af 400 kr. pr. m² og skattevæsenet laver forhøjelsesvarslingerne, som han skal bruge over for sine lejere, er det bare med at få den forhøjet. Sådan er det jo.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Må jeg ikke sige til skatteministeren til bemærkningen om, at der kunne være forskel på, hvem der holdt en ordførertale, at jeg da ikke skal afvise, at havde det været mig personlig, der havde holdt den, havde jeg måske fundet en anledning til at fremhæve de mindre detaljer, der adskiller de to forslag, som f.eks. en præcisering af regelsættet og det gebyr, man foreslår for vurderingen, og de provenuskøn, som det vel er naturligt at en regering kommer med i sit forslag. Men det ændrer ikke ved den opfattelse, vi i Det Konservative Folkeparti har, at det er stort set identiske forslag, der er tale om, og at man ville kunne have gennemført nr. L 238 med måske nogle småændringer undervejs og fået nøjagtig det samme resultat ud af det. Endelig er det et spørgsmål, som det også tidligere er fremført, om regeringen var kommet med sit forslag på nuværende tidspunkt, hvis ikke de fire partier havde fremsat lovforslag nr. L 238.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er slet ikke uenig med hr. Aagaard i, at der er et stort sammenfald mellem hovedindholdet i de to forslag. Det er nu lidt mere end smådetaljer, der adskiller, og det var ikke så enkelt at lave det ændringsforslag, fordi der jo også er bemærkninger og spørgsmålet om administration, og vi er inde i en række andre

love ud over det, der er indeholdt i nr. L 238; men lad det ligge.

Det, der fik mig til at reagere, var, at der bliver givet en historiefortolkning, som lå meget langt væk fra virkeligheden. Det var noget med, at skatteministeren skulle have affejtet problemstillingen, at skatteministeren skulle have sagt i sit nuværende forslag, at det, der var umuligt tidligere, er muligt nu. Det ville med meget stor lethed kunne dokumenteres, at de påstande, som hr. Aagaard ikke selv ville have fremført, hvis han havde deltaget i forløbet som den, der havde ansvaret, aldrig ville være fremkommet. Det er jeg overbevist om. Det tror jeg i øvrigt at alle andre, der har deltaget i denne sag, også vil være enige i. De, der overværede debatten om fru Pernille Sams' forslag, vil også kunne bekræfte, at sådan forholder det sig.

Til hr. Jens Thoft skal jeg kun sige, at jeg gerne vil reagere, når hr. Jens Thoft siger, at skattevæsenet fører kampagne osv. Jeg kan i hvert fald sige, at fra Told- og Skattestyrelsens side og fra den del af skatteadministrationen, som jeg har et politisk ansvar for, føres der ingen kampagne. Om der er en særlig Århushistorie, skal jeg ikke hverken gøre mig klog på eller forsøge at give en bedømmelse af, men jeg kan i hvert fald afkræfte, at der er nogen former for kampagne eller forsøg på at forfølge nogen på det område, således som hr. Jens Thoft var inde på. Det synes jeg er vigtigt at få slået fast.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er i den heldige situation – det synes jeg i hvert fald selv – at jeg lige så vel som skatteministeren kan sige tak for, at vi nu får dette gennemført. Det får et andet lovnummer, og det er skatteministeren, der har fremsat forslaget og ikke Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og SF.

Men bortset fra det er den reelle forskel bare, at man får en anden ikrafttræden, og det accepterer vi, fordi det er sagligt begrundet. Vi får nogle flere tekniske detaljer, og vi får nogle uddybninger af, hvorledes man fordeler ejendommens driftsudgifter, når der ikke længere kan gives fradrag for driftsudgifter for den bolig, der bliver skilt ud. Det er vi sandelig heller ikke utilfredse med, for det er vigtigt, at det sker på en rimelig retfærdig måde. Der er et